

afgørelsen indebærer for parterne samme forpligtelser og rettigheder som en kollektiv overenskomst.

Nævnet kan ikke træffe afgørelser for en længere gyldighedsperiode end 2 år.

Når en stridighed er henvist til behandling i arbejdsaftalenævnet, er arbejdsstandsning på de berørte områder forbudt. Eventuelt iværksatte arbejdsstandsninger skal omgående bringes til ophør, når en stridighed indankes.

§ 3. Undladelse af at efterleve afgørelser i henhold til § 2 behandles som brud på overenskomstforhold.

§ 4. Formanden og de to viceformænd oppebærer et årligt vederlag, der fastsættes af statsministeren og betales af statskassen. Alle fem medlemmer modtager vederlag for behandling af indankede stridigheder. Dette vederlag fastsættes af statsministeren og betales af de implicerede parter. Nævnet kan i særlige tilfælde træffe beslutning om, at parterne fritages for betaling, der da pålægges det offentlige.

Formanden antager den for nævnets arbejde nødvendige medhjælp. Fast ansat medhjælp betales af det offentlige, medens den til behandling af de enkelte sager nødvendige ekstrahjælp betales af parterne, jfr. dog stk. 1.

Ved fremsættelsen begrundede *Baunsgaard* (RV) lovforslaget således:

„Under hensyn til det hastige tempo, hvormed ændringer i produktionsformer og forbrugsmønstre sker, er det skadeligt og forsinkende for produktionsfremgangen og hermed for levefodsstigningen, hvis mængden af arbejdskraft inden for et område bindes til det antal arbejdere, der inden for området er uddannet gennem de sidste 30 år, idet dette antal ofte ikke kan have nogen forbindelse med behovet efter de ændrede produktionsmetoder og redskaber og heller ikke nogen forbindelse med mængderne af en vare, der efterspørges efter de stærke ændringer, der er sket og sker i forbrugsmønstret. Meget udpræget ses det ved, at langt færre mennesker end tidligere nu finder beskæftigelse ved landbrug, medens det overskydende antal må søge arbejde andetsteds. Modsvarende ser vi inden for byggeriet boligmangel i visse dele af landet, skolemangel og mangel på meget andet byggeri, og samtidig har man hidtil begrænset byggeriet kunstigt og begrundet det med mangel på arbejdskraft. Når byggeriet nu frigives, må arbejdet også frigives.

På de to nævnte områder er forholdene åbenbare, fordi om-